

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/99/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1609206624
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1609206624.35

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. súd Malacky sudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci žalobcu: H., zastúpený advokátkou R., proti žalovaným: X. F., zastúpená advokátom R.. M. R.. E. o 2.914,74 € s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

1. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.
2. Žalovanej v 2. rade p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
3. Žalovaným v 3. a 4. rade súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
4. Súd konanie proti žalovanej v 1. rade z a s t a v u j e.
5. Žalobcovi súd náhradu trov konania vo vzťahu žalovanej v 1.rade n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 07.10.2009 domáhal pôvodne proti žalovanej v 1. rade zaplata sumy 2.914,74 € s 9% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 22.09.2009 do zaplata a trov konania.

2. Žalobu zdôvodnil tým, že žalovaná v 1. rade bola v pracovnom pomere u žalobcu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 20.06.2009 uzavretej na dobu neurčitú. Pracovala ako predavačka v prevádzke žalobcu v V.. Zároveň mala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti zo dňa 22.06.2009, na základe ktorej prevzala hmotnú zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré bola povinná vyúčtovať a pri ktorých zodpovedá za vzniknutý schodok. Inventúrou vykonanou ku dňu 02.09.2009 žalobca zistil schodok - manko vo výške 2.914,74 €. Písomným záznamom zo dňa 21.09.2009 žalovaná uznala schodok - manko v sume 2.914,74 € zistený inventúrou a zaviazal sa ho uhradiť v plnej výške do troch pracovných dní od doručenia dohody o uznaní dlhu a splatení dlhu. Dohodu prevzala žalovaná v 1. rade dňa 21.09.2009

3. Vo veci súd vydal platobný rozkaz č. k. 16Ro/1386/2009 - 13 zo dňa 21.01.2010, proti ktorému žalovaná v 1. rade podala odpor, v ktorom uviedla, že mala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti za zverenú hodnotu, ceniny a tovar. Za schodok zodpovedala spoločne s ostatnými zamestnancami, pričom na pracovisku s ňou boli ďalšie tri zamestnankyne ako predavačky. Spochybnila hodnovernosť vykonanej inventúry a uviedla, že zistené manko nevzniklo jej zavinením alebo zavinením ostatných troch zamestnankyň a považuje ho za vykonštruovaný. Uzavretie dohody o uznaní a splatení dlhu poprela.

4. Keďže žalovaná v 1. rade podala proti platobnému rozkazu odpor, platobný rozkaz sa v plnom rozsahu podľa § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 ex lege zrušil.

5. Uznesením č. k. 6C/99/2010-131 zo dňa 03.07.2014 súd s poukazom na § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil žalovanej v 4. rade opatrovníka, pretože jej pobyt sa súdu nepodarilo zistiť. Nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dňa 01.07.2016 inštitút opatrovníka pre osoby s neznámym pobytom zanikol, preto súd pokračoval v konaní priamo so žalovanou v 4. rade.

6. Po začatí konania vo veci samej dňa 19.09.2011 žalobca podal návrh na pristúpenie ďalších účastníkov do konania a to žalovanej v 2, 3. a 4. rade z dôvodu, že títo účastníci pracovali pre žalobcu na pozíciách predavačiek spolu so žalovanou v 1. rade a taktiež mali podpísané dohody o hmotnej zodpovednosti, na základe čoho im vznikla spoločná hmotná zodpovednosť, a preto spoločne zodpovedajú za vzniknutý schodok 2.914,74 € zistený kontrolnou inventúrou 02.09.2009.

7. Súd uznesením č. k. 6C/99/2010 - 48 zo dňa 28.09.2011 pripustil vstup do konania žalovaných v 2., 3. a 4. rade.

8. Žalovaná v 2. rade k podanej žalobe vo vyjadrení uviedla, že pri hmotnej zodpovednosti žalovaných v 1. až 4. rade nejde o záväzok spoločný a nerozdielny, v prípade spoluzodpovednosti za schodok v zmysle § 182 Zákonníka práce, keď za škodu zodpovedá niekoľko zamestnancov sa uplatňuje princíp delenej zodpovednosti v zmysle § 189 ods. 2 Zákonníka práce a nie solidárnej zodpovednosti, ktorá v pracovnom práve neprichádza do úvahy. Každý zamestnanec zodpovedá za svoj podiel zodpovednosti podľa miery zavinenia. Žalobca nesprávne, resp. vôbec neurčil podiel na dlžnej sume, teda schodku žalovanej v 2. rade aj ostatných žalovaných. Podiel pri spoločnej zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať sa určuje podľa § 189 Zákonníka práce. Podiel zamestnanca je určený podľa priemerného mesačného zárobku, pričom sa podiel delí aj medzi vedúceho a jeho zástupcu. Žalovaná uzavrela pracovnú zmluvu dňa 27. 05. 2009 na pracovné zaradenie ako predavačka, pričom mal ako zamestnankyňa vedúceho, ktorý sa podieľal na zodpovednosti za schodok. Žalovaná podpísala 27. 05. 2009, teda v deň nástupu do práce dohodu o hmotnej zodpovednosti, kde nebola vykonaná inventarizácia, čo je porušením § 184 ods. 1 Zákonníka práce a nemožno z nasledujúcich žalovaných schodkoch určiť, či do nich bol započítaný aj schodok z predchádzajúcich inventarizácií do 19. 06. 2009. Žalobca ako zamestnávateľ porušil aj ustanovenie § 184 ods. 2 Zákonníka práce, ktoré určuje, v ktorých prípadoch treba ešte inventarizáciu vykonať, teda ak zastupovala zamestnankyne (napr. počas práceneschopnosti) pani Hujsová ako inventúrnička a mala možnosť narábať s hotovosťou, mala byť vykonaná inventarizácia aj v tomto čase, keďže sa mohla podieľať na schodku, aj ako vedúca, ak mala takéto zaradenie podľa pracovnej zmluvy. Tým žalobca ako zamestnávateľ nevytvoril vhodné pracovné podmienky pre zamestnanca, čo je porušením § 177 Zákonníka práce a žalovaná v 2. rade uvádza, že schodok mohol vzniknúť aj bez jej zavinenia a je to jeden z liberalizačných dôvodov na strane žalovanej v 2. rade. Tiež žalobca neprerokoval so žalovanou v 2. rade nárok na škodu zo schodku v zmysle § 191 ods. 2 Zákonníka práce a neexistuje v žalobe zápisnica o prerokovaní a oznámení zodpovednosti za schodok do 1. mesiaca odo dňa, keď sa škoda zistila. Zamestnávateľ je tiež povinný pri spoločnej hmotnej zodpovednosti deliť schodok podľa princípov § 189 ods. 2 Zákonníka práce medzi jednotlivých zamestnancov podľa zárobku a ich vedúceho. Žalobu žiadala zamietnuť z dôvodu, že žalobca porušil ustanovenia §177, §184, §189 a §186 až §188 Zákonníka pri určení podielu na schodku a tento schodok zavinil nevytvorením vhodných pracovných podmienok.

9. Žalovaná v 3. a 4. rade sa k žalobe, ktorá im bola doručená nevyjadřili.

10. Žalobca vo vzťahu k vyjadreniu žalovanej v 2. rade písomným podaním zo dňa 05.06.2013 vyčíslil výpočet priemerného zárobku žalovaných a to u žalovanej v 1. rade pravdepodobný zárobok za II. štvrtrok 2009 v sume 426,61 €, u žalovanej vyčíslil priemerný zárobok za II. štvrtrok 2009 v sume 586,69 €, u žalovanej v 3. rade vyčíslil pravdepodobný priemerný zárobok v sume 569,79 € a u žalovanej v 4. rade vyčíslil pravdepodobný priemerný zárobok v sume 1.659,38 €.

11. Na základe takto vyčísleného priemerného zárobku žalovaných v II. štvrtrok 2009 vyčíslil percentuálny pomer priemerných/pravdepodobných zárobkov a z toho podiel jednotlivých žalovaných na schodku v sume 2.914,74 € nasledovne: žalovaná v 1 rade v sume 383,58 € - 13,16 %, žalovaná v 2. rade v sume 527,28 € - 18,09 %, žalovaná v 3. rade v sume 512,12 € - 17,57 % a žalovaná v 4. rade v sume 1.491,76 € - 51,18 %.

12. Následne žalobca opravil takto vypočítané priemerné zárobky žalovaných a to nasledovne. U žalovanej v 1. rade pravdepodobný priemerný zárobok potom predstavoval sumu 461,59 €, u žalovanej

v 2. rade sumu 586,69 €, u žalovanej v 3. rade sumu 569,79 € a u žalovanej v 4. rade sumu 588,17 €. Na základe takto opraveného vyčísleného priemerného zárobku žalovaných v II. štvrťrok 2009 vyčíslil percentuálny pomer priemerných/pravdepodobných zárobkov a z toho podiel jednotlivých žalovaných na schodku v sume 2.914,74 € nasledovne: žalovaná v 1. rade v sume 609,18 € - 20,90 %, žalovaná v 2. rade v sume 775,32 € - 26,60 %, žalovaná v 3. rade v sume 752,- € - 25,80 % a žalovaná v 4. rade v sume 778,24 € - 26,70 %.

13. Súd nariadil vo veci pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi predloženými stranami ako aj výsluchom navrhnutých svedkov a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

14. Z pracovnej zmluvy zo dňa 22.06.2009 súd zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou v 1. rade pracovný pomer s dojednaným druhom práce predavačka, s miestom výkonu práce Malacky. Deň nástupu do práce bol dohodnutý na deň 22.06.2009. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú (č.l. 14 spisu). Dňa 22.06.2009 uzavrel žalobca so žalovanou v 1. rade dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou o spoločnej hmotnej zodpovednosti (bod 1 veta posledná dohody), podľa ktorej žalovaná v 1. rade prevzala hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty, ceniny, tovar a zásoby, ako aj za všetky iné hodnoty určené za obeh a obrat, ktoré je povinná vyúčtovať (č. l. 15 spisu). Z mzdového listu žalovanej v 1. rade vyplynulo, že jej pracovný pomer u žalobcu skončil 21.09.2009 (č. l. 115 spisu).

15. Z pracovnej zmluvy zo dňa 27.05.2009 súd zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou v 2. rade pracovný pomer s dojednaným druhom práce predavačka, s miestom výkonu práce Malacky. Deň nástupu do práce bol dohodnutý na deň 27.05.2009. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú (č. l. 9-10 spisu). Dňa 27.05.2009 uzavrel žalobca so žalovanou v 2. rade dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou o spoločnej hmotnej zodpovednosti (bod 1 veta posledná dohody), podľa ktorej žalovaná v 2. rade prevzala hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty, ceniny, tovar a zásoby, ako aj za všetky iné hodnoty určené za obeh a obrat, ktoré je povinná vyúčtovať. Rukopisom je v dohode uvedené, že po prijatí do pracovného pomeru nebola vykonaná inventarizácia stavu zásob na predajni Kaufland Malacky (č. l. 11 spisu).

16. Z pracovnej zmluvy zo dňa 11.05.2009 súd zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou v 3. rade pracovný pomer s dojednaným druhom práce predavačka, s miestom výkonu práce Malacky. Deň nástupu do práce bol dohodnutý na deň 11.05.2009. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú (č. l. 12 spisu). Dňa 11.05.2009 uzavrel žalobca so žalovanou v 3. rade dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou o spoločnej hmotnej zodpovednosti (bod 1 veta posledná dohody), podľa ktorej žalovaná v 3. rade prevzala hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty, ceniny, tovar a zásoby, ako aj za všetky iné hodnoty určené za obeh a obrat, ktoré je povinná vyúčtovať (č. l. 13 spisu).

17. Z pracovnej zmluvy zo dňa 20.06.2009 súd zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou v 1. rade pracovný pomer s dojednaným druhom práce predavačka, s miestom výkonu práce Malacky. Deň nástupu do práce bol dohodnutý na deň 20.06.2009. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú (č.l. 7 spisu). Dňa 20.06.2009 uzavrel žalobca so žalovanou v 1. rade dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou o spoločnej hmotnej zodpovednosti (bod 1 veta posledná dohody), podľa ktorej žalovaná v 1. rade prevzala hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty, ceniny, tovar a zásoby, ako aj za všetky iné hodnoty určené za obeh a obrat, ktoré je povinná vyúčtovať (č.l. 8 spisu).

18. Zo zápisu o vykonaní inventúry zo dňa 30.09.2009 vyplýva, že na predajnom mieste Kaufland bola vykonaná kontrolná inventúra za účasti inventúrničky E. a predavačiek H.. Inventúrou bol zistený schodok 2.914,74 €. K vyjadreniu a prerokovaniu sa k vyhodnoteniu tejto inventúry bola vyzvaná F. ktorá bola podozrivá z krátenia tržieb a ktorá účasťou na prerokovaní a podpisom potvrdila vzniknutý schodok. Na základe neskoršieho dohovoru bola prepustená ku dňu 21.09.2009.

19. Z písomného záznamu „Inventúra KAUF LAND“ od 19.06.2009 - 02.09.2009 (č. l. 27 spisu) vyplýva počiatočný stav inventúry k 19.06.2009 v sume 39.050,15 €, konečný stav inventúry k 02.09.2009 v sume 48.320,59 €, stav hodnôt ku dňu 02.09.2009: noviny 21.036,88 €, tovar v hodnote 195.774,61 €, tržby 204.628,31 400 €, vyhodnotenie inventúry v sume 51.235,33 €, stav inventúry - 2.914,74 €. Žalobca pri vyhodnotení inventúry postupoval tak, že k počiatočnému stavu pripočítal čistý predaj, dodaný tovar celkom a odpočítal tržby.

20. Žalobca žiadal zaviazat' žalovanú v 1. rade na zaplatenie istiny 609,18 € s 9 % úrokom z omeškania od 25.9.2009 do zaplatenia, žalovanú v 2. rade zaviazat' na zaplatenie 775,32 €, žalovanú v 3. rade zaviazat' na zaplatenie sumy 752,- € a žalovanú v 4. rade na zaplatenie istiny 778,24 € do 3 dní od

právoplatnosti rozhodnutia. Žalovaná v 1. rade podpísala dohodu o uznaní dlhu dňa 21.9.2009 a v tejto dohode sa zaviazala uhradiť uznaný dlh do 3 pracovných dní od prevzatia tejto dohody, a teda žalobca si uplatnil voči nej úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí tejto 3 dňovej lehoty. Zároveň si uplatnil trovy konania.

21. Žalovaná v 1. rade vo výpovedi uviedla, že u žalobcu pracovala od 22.06.2009, kde už na pracovisku pracovali H. a striedala sa v smenách spolu s R. Pýtala sa, či bola vykonaná inventúra, keďže podpisovala dohodu o hmotnej zodpovednosti. Pani Kujanova jej pri prijatí uviedla, že všetko je v poriadku a inventúra bola vykonaná pred jej nástupom, dopadla dobre a všetko je v poriadku. Preto inventúru nežiadala vykonať. Prvý deň 21.6.2009 s ňou do prevádzky prišla pani Kujanová, ktorá ju v priebehu doobedia zaučala do predávania v tejto predajni, ukazovala jej kasu, cigarety, trezor, zapaľovače, sklad, časopisy. Popritom tam pracovala W. a predávala. Okrem tohto razu tam prišla pani V. asi 4-5 krát, priniesla im nejaké cigary, cigarety, išla do skladu, kde kontrolovala, či netreba objednať cigarety. Prvé tri dni v predajni potom s ňou bola pani Q., ktorá ju opäť zaučala v predajni čo má robiť, ako má pracovať s kasou, ako má zapisovať tovar, ako mám robiť uzávierku a pod. Bola s ňou vždy celý deň. Tovar a to najmä cigarety, tabak, časopisy, diaľničné známy a pod. vozil šofér. Vždy všetko overili podľa dodacieho listu, ktorý šofér doniesol a jeden dodací list zostal im a jeden dodací list zobral. Na konci smeny robili dennú uzávierku, t. z. vytlačili z pokladne zoznam tovaru, ktorý predali a výslednú sumu potom prepočítali podľa finančných prostriedkov, ktoré sa nachádzali v pokladni. Keď boli v mínuse, tak to vždy doplatili do sumy, ktorá mala byť v kase. Išlo o sumy ako 10,- alebo 12,- €. Stalo sa, že boli aj v pluse napr. o 5,- , 10,- až 15,- € navyše, podľa pokynu Q. mali za tie peniaze doblokovat' cigarety. Nemohli si nechať ani tzv. tringelty a tieto museli nechávať v nejakom poháriku. Žalovaná v 1. rade to nestíhala a všetky tringelty dávala do kasy. Na smeny pracovali tak, že jeden deň robila žalovaná v 1. rade s W. a na druhý deň pracovala Y. s N.. Druhá smena na druhý deň ráno odovzdala ich tržbu z predchádzajúceho dňa šoférovi. V kasičke vždy zostávala hotovosť 200,- €, z ktorej sa mohlo na druhý deň vydávať. Inventúra sa vykonala tak, že prišla pani Q., ktorá doniesla výkazy s tovarom a prikázala im, aby počítali tovar v predajni. Q. uviedla názov tovaru a pracovníčky tento tovar spočítali a uviedli jej počet kusov, ktoré v predajni boli. Inventúra sa nevykonala podľa dodacích listov, ktoré boli na predajni. Tieto tlačivá (výkazy) potom Hujsová zobrala a čakalo sa na výsledok inventúry. Asi po troch týždňoch im Q. prišla na smenu oznámiť, že vzniklo manko v sume 2.914,74 €. Z výsledkom inventúry nikdy nebola oboznámená. Taktiež s ostatnými pracovníčkami neboli spoločne predvolané a nebol s nimi prerokovaný výsledok inventúry s oboznámením schodku na chýbajúcom tovare podľa druhu a nemali možnosť sa k výsledkom inventúry vyjadriť. Žalovaná v 1. rade žiadala, nech jej ukáže záznam z kamery, ktorá tam bola nainštalovaná, či tento tovar niekto neukradol. Q. jej uviedla, že kamerový systém nefunguje. Potom len žalovanú v 1. rade volali do firmy žalobcu dňa 21.9.2009. Bola prítomná pani V. a Q.. Pani V. jej uviedla aké manko vzniklo a pýtala sa jej, či škrkala losy. Žalovaná v 1. rade jej potvrdila, že losy škrkala a aj hrala Keno 10. Viac sa o tom nebavili a pani V. jej dala podpísať dohodu o uznaní a splatení dlhu. Zostali na tom, že im oznámi k akému dňu uhradí to manko. Potom jej pani V. dala podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru. Pani Q. chodila do predajne asi každý druhý, alebo každý tretí deň a skontrolovala tovar, či nechýba. Pomáhala žalovanej v 1. rade dokladať tovar, prepočítavala časopisy a prepočítavala aj iný tovar v predajni, napr. zapaľovače, tabak a rôzne iné predmety v predajni. Niekedy im prišla pomáhať, keď mali veľa ľudí a pomáhala im predávať tovar. Pani Q. do predajne často nechodila, niekedy ju nevideli aj týždeň. Do predajne prišla napr. keď s kľúčom nemohla otvoriť veľkú železnú mrežu, ktorá uzatvárala vstup do predajne. Q. mreže otvorila svojim kľúčom a pritom s kľúčom žalovanej v 1. rade sa mreže otvoriť nedali. Za dva dni po tom už mohla mrežu otvoriť aj žalovaná v 1. rade vlastným kľúčom. Za predajňou bol sklad, ktorý nebol uzamknutý, bol otvorený a do tohto skladu nemohol chodiť nikto okrem pracovníčok. Do tohto skladu priniesli tovar a chodili len dve osoby okrem pracovníčok a to Q. a Q.. Q. len vtedy, keď doniesla tovar. Q. tam chodila vtedy, keď doniesla tovar a niesla ho do skladu, alebo chodila do skladu pre tovar, keď pomáhala v predajni predávať. Pokiaľ priniesla do predajne tovar Q., tak žalovaná nikdy tovar od nej neprevzala a nikdy jej nič nepodpísala. Pokiaľ doviezla tovar do predajne Q., tak žalovaná v 1. rade vždy tento tovar prevzala a odľahkla v zozname a potom ho Hujsová odniesla do skladu. Keď ochorela niektorá z pracovníčok napr. W. za ňu na smenu k žalovanej v 1. rade chodila buď Y. alebo za ňu prišla aj na celú smenu Q.. Vie, že žalobcovi vykradli sklad cigariet a nevie, či si žalobca túto stratu nepokryl takýmito mankami.

22. Konateľ žalobcu Y. Q. vo výpovedi uviedol, že na činnosť zabezpečenia prevádzok mal pracovníčku Q., ktorá bola prevádzkarka a inventúrnica a mala na starosti všetky 11 prevádzok žalobcu. Pani Q. si vybrala do prevádzok pracovníčky na základe inzerátu. Pracovné zmluvy a dohodu o

hmotnej zodpovednosti podpisoval on. Nevedel sa vyjadriť k otázke, či sa robili, alebo nerobili inventúry pri nástupe nových pracovníčok do pracovného pomeru. Prevádzka v Kauflande v Malackách bola naviazaná na zmluvné vzťahy s Kauflandom a každá inventúra sa musela nahlásiť prenajímateľovi. Zaučenia novej pracovníčky mala na starosti Q., ktorá novú pracovníčku zaučala, prípadne ich mohla zaučiť aj nejaká staršia pracovníčka na tejto prevádzke. Q. ako prevádzkarka - inventúrnica mala svoje úlohy a mohla doniesť tovar na uvedenú prevádzku, ale tento tovar si tam vždy s pracovníčkou odkontrolovala podľa dodacieho listu. Pokiaľ išla do skladu, tak tam išla vždy s niektorou pracovníčkou, sama do skladu proste nemohla ísť. Na otázku, či Q. mala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti v prípade, že bola v predmetnej prevádzke a napr. zastupovala niektorú z pracovníčok a predávala tovar, konateľ žalobcu uviedol, že sa nestotožňuje s takouto možnosťou a Q. bola prevádzkarka - inventúrnica a mala vstupovať do tejto prevádzky len výslovne za účelom kontroly. Q.(neskôr V.) nemala podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti po dobu, kedy chodila do prevádzky v Kauflande. Je spoločnicou firmy, nie konateľkou a ako spoločnica mala právo prísť do predajne. Podľa neho do skladu prevádzky nechodila a ani tovar tam nenosila. Q. mreže do prevádzky otvárala preto, že táto železná brána bola zaseknutá a otvorila sa len do istej výšky, kedy pracovníčky vošli do predajne, vyplli istič na elektriku tak, aby to nebolo pod napätím. Q. doniesla servisný kľúč, ktorý je uložený na firme v trezore a týmto servisným kľúčom potom ručne povolila mechanizmus a otvorila túto bránu. Čo sa týka nefunkčného kamerového systému uviedol, že istú dobu tam bolo niečo odpojené a tento systém nešiel. Po tom, ako mu to nahlásili, dal kamerový systém opraviť a je funkčný. Kamerový systém slúžil na monitorovanie priestoru v prevádzke pre pracovníkov, ktorí tam na pulte mali taký malý monitor, aby videli, kto im po predajni a ako chodí. K vykonanej inventúre uviedol, že pracovníčky mali možnosť sa vyjadriť k zistenému schodku, mohli si celú vec prekontrolovať s Q. a taktiež sa s nimi hovorilo aj vtedy, keď podpisovali dohody o uznaní, kde boli pri ich podpisovaní svedkovia. Bol pri tom spolu s Q., U. a Q.. Pani W. nebola pri prerokovaní výsledkov inventúry ani pri podpisovaní dohody o uznaní dlhu, bola v tom čase práceneschopná. Pracovné náplne sa u žalobcu pri nástupe do pracovného pomeru nevypracovávali. Q. zodpovedala za chod maloobchodnej siete t. j. 11 prevádzok, pričom konateľ sa konkrétne sa k pracovnej náplni Q. nevedel vyjadriť. V prevádzke žalobcu v Kauflande nebol stanovený vedúci prevádzky a ani to v tejto prevádzke nebolo potrebné, pretože sa komunikovalo vždy s pracovníkmi, ktorí boli na danej zmene. Pokyny a príkazy im dávala Q..

23. Z výpovede žalovanej v 2. rade súd zistil, že u žalobcu pracovala od 27.5.2009 ako predavačka v novinovom stánku v prevádzke v Kauflande. V deň nástupu podpisovala aj dohodu o hmotnej zodpovednosti. Žiadala žalobcu, aby vykonal ku dňu jej nástupu inventarizáciu zásob tovaru, avšak tomuto jej nebolo vyhovené a Q. jej uviedla, že oni nebudú robiť inventúru každý deň a keď príjmu všetky pracovníčky, potom vykonajú inventúru. Túto skutočnosť žalovaná v 2. rade zapísala do dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorú podpisovala tak, že inventúra nebola vykonaná. Prvá inventúra po jej nástupe bola vykonaná 19.6.2009 od 21.00 hod. do 02.00 hod. Každá inventúra prebiehala rovnako. Q. doniesla zoznam všetkého, ktorý na predajni mohol existovať, resp. už na predajni nebol. Všetky pracovníčky vzájomne sčítavali jednotlivé druhy tovaru, ktoré sa v predajni nachádzali a jedna z príslušnej dvojice zo smeny zapisovala počty tovaru, ktoré sa v predajni nachádzali do tohto zoznamu. Boli vždy vyhotovené jeden originál zoznamu tovaru a jedna preklepová kópia. Originál po zrátaní všetkého tovaru na predajni si zobrala Q. a kópie inventúrnych hárkov, resp. zoznamu tovaru rozdelila medzi pracovníčky, ktoré si ich zobrali domov a v priebehu jedného resp. dvoch dní mali vypočítať a dopísať do týchto zoznamov hodnotu jednotlivých tovarov. Potom zoznamy tovaru odovzdali Q., ktorá mala tiež po inventúre na druhý deň zrátať hodnotu tovaru na originálnych zoznamoch. Prvá inventúra v júni 2009 dopadla tak, že Q. im oznámila, že sa zistilo manko 260,- € a konateľ žalobcu im odkazuje, že toto manko je v poriadku a tento zistený stav sa bude považovať od 19.6.2009 za počiatočný stav po našom nástupe do práce. Žalovaná v 2. rade od nástupu pracovala na jednej smene s K. ktorá bola predavačkou v predajni v novinovom stánku v prevádzke v Lidli a táto pracovníčka ju zaučala ako predavačku. Nevedela uviesť, či táto pracovníčka mala podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti aj pre prevádzku v Kauflande. Na druhej smene pracovala W. od 11.5.2009 s nejakou Y. T. T., teraz W., vtedy robila s nejakou Y., ktorá ju tiež zaučala. Po inventúre začala od 20.6.2009 pracovať N. a W. začala pracovať s Hajachovou, ktorá nastúpila 22.6.2009. Druhá inventúra v septembri 2009 prebehla presne tak, ako prvá. Pri inventúre nikto z pracovníčok nevedel, aký tovar mal byť na predajni v deň inventúry a opäť len sčítali počty tovarov, ktoré sa na predajni nachádzali (jedna rátala a druhá zapisovala počty) a potom doma vypočítali cenu každého jedného druhu tovarov podľa počtu, ktorý zráтали na predajni. Po istej dobe si vedenie firmy zavolovalo na pohovor najskôr Q. a dňa 21.9.2009 ju prepustili. Potom samostatne volali W.. Už vtedy mala zdravotné problémy a bola práceneschopná a už do práce

nenastúpila. Začali preto v predajni pracovať na 8 hodín, to znamená robila žalovaná v 1. rade, E. N. a Q.. Nevedela uviesť, či Q. mala podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti, ale riadne v prevádzke pracovali všetky tri. Q. považovali za vedúcu, pretože bola v prevádzke každý deň a organizovala a oznamovala im všetky príkazy, ktoré sa týkali prevádzky. Tovar chodil do predajne priebežne každý deň a raz, dvakrát za mesiac priniesla do predajne tovar aj Q., keď napr. dodali menej kusov tovaru. Problém bol v tom, že pracovníčky si nenahrávali tovar, ktorý nám dodávali a ani nenahrávali tovar, ktorý predali. Nikdy nevedeli žiadny stav zásob na predajni, tento stav mohli vedieť len na podniku. Počuli, že na podniku si robili inventúru na sklade každú stredu. Koľko tovaru majú a z ktorého drčuhu sa dalo zistiť až po zavedení čiarových kódov tovaru. Nesedeli im však tieto čísla, pretože tovar sa vo firme nahrával ako dodaný až vo večerných hodinách, a preto nemohli vedieť, aký stav tovaru majú doobeda, pretože ten prenos ešte nebol vykonaný. Všetky pohyby a všetky zásoby viedla na kartách Q. a nevedela, kto nahrával tovaru na firme. Q. robila zásahy do skladových kariet a hlavne v roku 2010, keď prešli na čiarové kódy, zamieňala jeden tovar z jedným čiarovým kódom za iný tovar. Ona jediná vedela, koľko tovaru mali mať a podľa toho si to prehadzovala. V predajni si dokázali kontrolovať len hotovosť v pokladni, kde každá smena vykonávala priebežnú uzávierku pokladne, kde vyšiel finančný stav tovaru, ktorý predali na papieri a tento prepočítali podľa peňazí v pokladni. Pokiaľ chýbal nejaký rozdiel, tak ho museli doplatiť. Stávalo sa to často. Keď robila s E. N., tak raz do mesiaca im chýbalo 50,- Eur. Stávalo sa to vtedy, keď zamrzol počítač. Vedeli, že vtedy im budú v pokladni chýbať peniaze. Vtedy sa robil na firme prenos dát a ak do toho oni vstupovali, vtedy ten počítač fakticky zamrzol a museli ho reštartovať. Raz chýbalo aj Q. 50,- €. Práve pred touto inventarizáciou E. N. odišla do Chorvátska za matkou, resp. na dovolenku a vtedy pracovala v prevádzke Q., Q. a žalovaná v 2. rade na 8 hodinové smeny t.j. poobedná, doobedná a voľno. Pokiaľ mali na smene navyše finančné prostriedky za predaný tovar podľa príkazu Q. za to doblokovali nejaký tovar. Preto za peniaze navyše doblokovali tovar, ktorý fakticky v predajni zostal. Stávalo sa to najmenej raz za týždeň. Na smene večer na firmu posielali tržbu, celý pokladničný súpis predaného tovaru a bločky o doblokovaní ďalšieho tovaru, priebežnú uzávierku a potom riadnu dennú pokladničnú uzávierku spolu s tržbou. Niekedy sa nám stalo, že doobeda vyšiel v pokladni prebytok, napr. 40,- Eur, ktoré doblokovali a večer keď mala službu N., tak jej chýbalo týchto 40,- Eur. Nechápali ako sa to mohlo stať. Keďže to však bolo presieťované s podnikom, tak sa tu dalo robiť čokoľvek. Čo sa týka manka v tejto inventúre, tak potom ako prepustili Q. a volali si samostatne W., samostatne zavolať konateľ a Q. a žalovanú v 2. rade a E. N.. Pýtali sa na kolegyne Q. a W. v takom zmysle, či niečo nebrali, aké sú predavačky a ako je možné, že vzniklo takéto manko. Na otázky oboch pracovníčok v čom spočívalo toto manko a čo vlastne chýbalo, aký tovar, im konateľ žalobcu niekde odíšiel a Q. im to nevedela povedať. Nedali im podpísať žiadnu dohodu o platbe, žiadnu dohodu o zrážkach a poslali ich zase pracovať. Problémom v predajni bola skutočnosť, že v predajni predávali aj osoby, ktoré nemali uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti a taktiež bol problém s tým, že na predajni sa vpredu pohybovali osoby a zákazníci tak, že ich nemohli riadne kontrolovať, či niečo nezoberú, a to hlavne keď pracovala na smene sama. Nemala možnosť priestor vstupu do predajne najmä v sobotu a v nedeľu monitorovať tak, aby videla, či zákazníci niečo nezoberú vpredu na pultoch.

24. Žalovaná v 3. rade vo výpovedi uviedla, že u žalobcu začala pracovať 11.5.2009 do 1.10.2009, kedy odišla na dlhodobú PN s chrbticou a v rámci PN ukončila pracovný pomer dohodou k 30.6.2010. Jej zaúčanie do práce trvalo jeden mesiac a zaúčala ju H. V. (predtým Q.), ktorá s ňou pracovala na smene a potom chvíľu pracovala s K. Q.. Potom tam prišla pracovať F. Q.. Na rannej smene pracovala s Q. a na poobednej smene s nejakou J.. Dlhšie vtedy trvalo, pokiaľ riadne nabehli všetky štyri pracovníčky na smeny. Videla, že v predajni je kamera a chcela vedieť či funguje a či ju môže použiť v prípade podozrenia z krádeže. Buď Q. alebo Q. jej povedali, že kamera nefunguje. Keď ju zaúčala pani V., tak táto mala svoj kľúč od predajne. Prvý kľúč mala od mreží do predajne a potom mala druhý kľúč od kauflandového vchodu zo zadu. Keď človek otvoril mrežu tak tam v mištičke mali kľúče od pokladne a trezoru, kľúč od tiposu. Každá pracovníčka mala len 2 kľúče a to od mreží a od kauflandového vchodu do predajne. Pani V. prišla do predajne, prebrala tovar a riadne predávala. Do predajne chodievala často aj Q., robila inventúrničku a často keď mali nával tak im pomáhala, doniesla im tovar a cigarety zo skladu a telefónne karty a aj blokovala tovar. Niekedy išla z práce, priniesla im tovar a pomáhala im predávať. Potom nasledovala inventúra čo im oznámila Q. a robilka sa v noci. Smena uzavrela svoju kasu, tržby a celý stav prevádzky. Dostali od Q. hácky, v ktorých bolo označenie tovaru a ony zrávali tovar na predajni a počty zapisovali do hárkov, kde bola uvedená aj jednotková cena. Tie hácky potom zobrali domov a mali vyrátať cenu napočítaného skutočného tovaru. Jedny hácky si brala Q.. V predajni sa tiež menili ceny tovaru a napr. boli aj zľavy na DVD, ktoré sa nepredali. Pozor dávali na ceny cigariet, pretože boli preceňované. Žalovaná v 3. rade

kontrolovala aj jednotkové ceny v hárkoch. Nepamätala si, či pri inventúre bol zaznamenaný aj stav pokladne v tom dni pred inventúrou vrátane tržby. Potom prišla Q. a oznámila im, že majú veľké manko 3000,- €. Žalovanú v 3. rade potom nikto nevolal na ani na prejednanie inventúry, ani na prerokovanie nejakého schodku a nikdy sa nedozvedela, čo im chýbalo a v akom množstve. Darina Kujanová jej uviedla, že manko im budú strhávať z platu po 100,- €. Nič jej však nestrhávali a následne išla na PN. Potom bola ďalšia inventúra, na ktorej už nebola. Aj v tejto inventúre vyšlo manko a na súde prebieha konanie, kde tiež vystupuje ako žalovaná. V tejto prevádzke zamrzala počítačová pokladňa, ktorá bola prepojená so sídlom žalobcu na Ceste mládeže v Malackách a stávalo sa to na konci pracovnej doby okolo 16.00 hod. alebo okolo 19.00 hod.. Vtedy nemohli nič nablokovať. Trvalo tak asi 10 minút. Keď to zamrzalo tak podľa žalovanej v 3. rade na centrále museli vstupovať do ich systému a mohli manipulovať s ich stavom tovaru. Potvrdil jej to odborník na počítače. Aj na základe toho mohlo vzniknúť manko. Nikdy ani mesačne do predajne nedostávali zoznam tovaru, ktorý by sa mal na predajni nachádzať. Pokiaľ im vyšiel v tržbe nedoplatok, tak ho museli doplatiť a pokiaľ vyšiel prebytok, tak ho museli vždy doblokovať a to vždy cigarety. Raz jej pán Q. hovoril, že E. N. vrátila v remitende viac novín ako ráno prevzala a Q. jej uviedla prečo sa rozčuluje, keď oni na centrále vôbec neprerátavajú noviny. Na predajni nefungovala kamera, nebol tam ani SBS-kár, ktorý by zamedzil prípadným krádežiam tovaru, nemali vytvorený priestor na ochranu novín a časopisov, keďže ľudia prechádzali okolo novín a časopisov a sami im ich podávali na pult. Potvrdila, že Q. chodila do predajne s tovarom, rovno ho odniesla do skladu, kde ho vyložila a potom prišla dopredu, kde žalovaná v 3. rade predávala a dala jej podpísať dodací list, na ktorom označila, čo bolo dodané a dala ho žalovanej v 3. rade podpísať. Pani Q. vtedy dôverovala a tovar, ktorý do predajne a skladu doniesla si žalovaná v 3. rade nekontrolovala. Stalo sa, že teta H. V., ktorá mala na starosti cigary, prišla do predajne a viackrát sa stalo, že doniesla cigary v ruke aj v krabičke a ona je rýchla, nedala jej ich do ruky, ani fyzicky skontrolovať, zobrať si podstavec a rovno tieto cigary vložila hore do humidoru, t.j. nádoby, kde sa uskladňujú cigary. Ešte predtým jej položila dodací list na pult a len zhora jej hlásila, aký tovar - názov a počet si má označiť podľa dodacieho listu. Fyzicky keď doniesla cigary to nekontrolovala. Všetky pracovníčky riadila a usmerňovala H. V. a Q. ich kontrolovala a pomáhala im, keď sme mali veľké šory, predávala, nosila tovar. Do predajne za pult chodil aj obchodný zástupca, ktorý určite 2 alebo 3 krát Kujanová alebo Q., jej oznámili že príde a že ho máme pustiť do pult. Obchodný zástupca tam umiestnené cigarety ukladal podľa fotky tak, ako to malo vyzerať. Potom si takto poukladané cigarety fotil. Žalovaná v 3. rade nemôžem vylúčiť, že táto osoba mohla zobrať nejaký tovar, ktorý za pultom bol umiestnený, vrátane cigariet alebo žrebov.

25. L. H. V., predtým Q., vo výpovedi uviedla, že pracuje u žalobcu ako manažérka a mám na starosti veľkoobchod, maloobchod a distribúciu. Zároveň je spoločníčka firmy. Pôvodne sa volala Q. a vydajom si zmenila priezvisko. V prípade prevádzky v Kauflande išlo o prvý kamenný obchod, t. j. nešlo o PNS stánok vonku, ale bol umiestnený vnútri v budove. Na starosti mala kompletne zariadenie tejto prevádzky. Do tejto prevádzky chodila zabezpečovať marketingové veci, t. j. reklamy a letáky k cigaretám a ostatným veciam a chodila kontrolovať Q.. Kontrolovala či pracovníčky majú poriadok na prevádzke, kontrolovala udržiavanie humidoru, t. j. skrinky na drahšie veci, napr. cigary, resp. či vrátili remitendu, t. j. časopisy, ktoré nepredali. Vykonanie inventúry museli nahlásiť aspoň týždeň vopred v Kauflande, pretože inventúra sa robila v noci, aby sa neobmedzovali klienti, resp. zákazníci. Inventúry pri nástupe pracovníkov nerobili, ale keď sa naplnil stav 4 pracovníčok, ktoré sa zaučali, tak inventúra sa robila až po naplnení všetkých 4 pracovníčok, aby mohli robiť na smeny a až po zaučení. Toto zaučenie prebiehalo rôzne podľa schopností zamestnankyň. Zamestnankyne potom zodpovedali až odo dňa tej vykonanej inventúry. Posledná inventúra pred touto inventúrou v septembri bola 19.6.2009 a svedkyňa od tejto inventúry do 2.9.2009 nebola v tejto prevádzke za predávajúcim pultom, nepredávala tam, nebola vzadu v sklade a nezaúčala žiadnu pracovníčku. Táto inventúra v septembri 2009 sa konala tak, že na prevádzke sa vykonávala tzv. finančná inventúra. To znamená, že pracovníčky pri inventúre zráтали počet tovaru, aký mali v deň inventúry na prevádzke a uviedli tam cenu tohto tovaru, potom si mali zrátať celkovú cenu všetkého tovaru v týchto hárkoch, z ktorých jeden hárok zobrala Hujsová a rozdelili si jednotlivé hárky a mali si vyrátať finančnú hodnotu tohto zisteného tovaru. Potom po inventúre im zostal jeden hárok takto spísaného tovaru, ktorý sa nachádzal na predajni a podľa toho si mali zrátať a zosumarizovať hodnotu všetkého tovaru. Potom mali pracovníčky asi 2 týždne na to, aby si vo vlastnom záujme vyrátali cenu, t. j. finančné vyhodnotenie ceny všetkého tovaru, ktorý im bol dodaný na prevádzku od poslednej predchádzajúcej inventúry, do dňa kedy sa vykonávala táto inventúra, t. j. v tomto prípade za obdobie od 19.6.2009 do 2.9.2009 a k tomu si mali zrátať všetky tržby, ktoré mali od poslednej inventúry do 2.9.2009 a tieto tržby odpočítať finančne od ceny všetkého dodaného tovaru. Pracovníčky na prevádzke dostali jednak dodacie listy s množstvom dodaného tovaru

aj s cenou. V pokladni sa síce nevidovali jednotlivé druhy, napr. cigariet, alebo jednotlivé druhy všetkých tovarov, pretože nemali prepojený systém medzi centrálou a veľkoskladom, kde mal žalobca evidované všetky položky pre všetky predávané veci a prevádzkou v Kauflande, a teda pokladňou. To znamená, že keď pracovníčky blokovali cigarety napr. Palmalky, tak celkovo vyšiel tento predaný tovar pod jednou tovarovou skupinou. Takto sa blokovalo viac tovarových skupín, kde oni nevedeli o aký tovar konkrétne v tejto tovarovej skupine predali. Preto nebolo možné v prevádzke vykonať riadnu inventúru kusovú, ale iba finančnú. Pracovníčky dostávali okrem toho ešte týždenné tabuľky, v ktorých mali len finančne vyjadrenie dodané množstvo tovaru po dňoch za týždeň a potom aj za celý mesiac. V týchto mesačných zoznamoch boli vykonávané aj opravy, to znamená, keď nahlásili, že nedostali 30 nových časov, ale len 25, tak sa im vrátil opravený prehľad a tam bola vykonaná oprava o tom, že bolo dodaných 25 kusov. Čo sa týka novín - boli určené obdobia, kedy sa zúčtoval tento tovar vo vzťahu k vydavateľovi a to bolo raz do týždňa. Po inventúre si zamestnankyne mohli, resp. mali zrátať podľa dodacích listov a týchto týždenných a mesačných tabuliek všetok dodaný tovar od poslednej inventúry, mali si zrátať všetky tržby, keďže o tržbách mali vlastnú evidenciu a mali denné uzávierky, a teda mali si zrátať všetky tržby, mali lepiť bločky z pokladne o dennej uzávierke do daňovej pokladničnej knihy a odpočítať tieto tržby potom od ceny všetkého dodaného tovaru. Takto im potom vyšiel nejaký výsledok, a to plus alebo mínus. Tento postup mala na starosti Q.. Svedkyňa nevidela ich prepočty vzniknutého manka, ale mali svoj výsledok a tento výsledok si porovnávali s Q.. Podľa svedkyne výpočet manka sa veľmi nelíšil a rozdiel medzi výpočtom zamestnankyň a výpočtom Q. bol v rozdieli na pár euro. Vedeli o tom, že pracovníčka Q. v pracovnej dobe stierala tikety, žreby a hrala hry ako Tipos a Keno club, čo jej povedali všetky tri pracovníčky, to znamená E. N., W. i H. Y.. Preto si zavolała najskôr Q., ktorej oznámila, aký je schodok po inventúre a nech sa k tomu sama vyjadrí. Q. uviedla, že nevie ako sa to mohlo stať, na čo sa jej opýtala, či hrávala tieto hry a Hajachová jej to bez problémov potvrdila. Na základe toho dala podpísať uznanie dlhu, ktoré Q. bez problémov podpísala a uznala sama manko zistené pri inventúre. Po tom ako uznala pohľadávku z inventúry rozviazala s ňou svedkyňa pracovný pomer v skúšobnej dobe a viac som sa s ňou nestretla. Ostatným pracovníčkam uviedla, že nebudú nič platiť, pretože Q. túto pohľadávku uznala a nebude mať problém ju zaplatiť. V roku 2009 ani na centrále nevedeli, ktorý tovar chýbal, nevedeli ani, ktorý tovar predali, pretože neboli prepojený online s prevádzkou Kaufland a toto prepojenie vo firme vykonali až vo februári v roku 2010. Preto i mohli robiť len finančnú inventúru. Na otázku kto začal jednotlivé žalované do pracovného pomeru svedkyňa uviedla, poväčšine nastupujúcu pracovníčku začala vždy staršia kolegyňa, ktorá tam pracovala. V tomto prípade Q. začala W., Y. začala Q., W. začala Q., N. začala Y.. Zaučenie záviselo na schopnosti novej pracovníčky zaučiť sa, ale trvalo to vždy určite najmenej týždeň. Keď niektorá pracovníčka nastúpila na PN tak pracovníčky začali 3 robiť na 3-smenku, t. j. prvý deň začínala jedna od rána do poobedia, potom pracovala druhá od poobedia do večera. Na druhý deň ráno začínala tá, čo robila deň predtým poobednú a po obedu na druhý deň pracovala tretia pracovníčka, ktorá aj na ďalší tretí deň ráno po sebe nastupovala na doobednú. V prevažnej časti pracovníčky na prevádzke usmerňovala svedkyňa a potom hlavne Q.. Potvrdila, že aj svedkyňa chodila na prevádzku. Fakticky pracovníkov kontrolovala pani Q.. Svedkyňa nikdy nebola prítomná pri nejakej inventúre a nikdy nevidela ani informácie o tom, aký druh tovaru chýbal a fakticky aká suma chýba na prevádzke oznámila svedkyňa a konateľovi žalobcu pani Q.. Nikdy teda neoboznamovala pracovníčky s tým, aký tovar im chýbal, v akom počte a v akej výške. Či pani Q. vykonala inventúru správne mala kontrolovať pani U., ktorá bola ekonómka firmy. Svedkyňa kľúče od tejto prevádzky nemala. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že žalovaná v 2. rade dopísala do dohody o hmotnej zodpovednosti skutočnosť, že inventúra v predajni nebola vykonaná, ale svedkyňa žalovaná v 2. rade o vykonanie inventúry nežiadal.

26. Svedkyňa E. Q. vo výpovedi uviedla, že u žalobcu pracovala ako inventúrnica a vždy vykonávala inventúru na základe príkazu majiteľa firmy. Inventúra sa vykonávala vždy v noci od 19,00 hod. a vykonávali ju vždy všetky štyri pracovníčky. Počítač o tovare, ktorý by sa nachádzal na tejto prevádzke nemala a vždy jej buď pani Q. alebo pán Q. vytlačil tzv. inventúrne listy, na ktorých bol zoznam tovaru, ktorý bol dodaný do tejto prevádzky odo dňa nasledujúceho po dni poslednej inventúry. Inventúra sa vykonávala len podľa týchto inventúrnych listov. Vykonávala sa teda len finančná inventúra. Znamenalo to, že vedelo, že na prevádzku došli cigarety za 1 000,- €, ale nevedelo sa aké cigarety a pri inventúre sme sčítali počet všetkých cigariet, ktoré sa ku dňu inventúry nachádzali v prevádzke a pokiaľ mali doklady o tom, že v tržbách sa predali cigarety za 300,- €, tak na prevádzke sa mali nachádzať cigarety za 700,- €. Pri inventúre svedkyňa vždy sčítavala všetky cigarety a diaľničné známky v predajni. Niekedy sa pri časopisoch našli aj staré časopisy - mesačníky, ročné, polročné časopisy a DVD, ktoré pracovníčky boli povinné vrátiť ako nepredané do remitendy t. j. do dňa, ktorú určil vydavateľ. Keďže žalované tieto časopisy na firmu nevrátili, tak žalobca považoval tieto časopisy za predné a zarátali cenu

týchto časopisov ako manko. Pri inventúre len spísali časopisy, ktoré sa nevrátili a nenachádzali sa na inventúrnych listoch, a započítali len časopisy, ktoré sa ešte dali vrátiť vydavateľovi. Ostatné nevrátené nechali na prevádzke žalovaným a mohli si s nimi robiť čo chceli. Pri predaji DVD, ktoré patrili tiež do remitendy tzn. že sa vracali v lehote, ktorú stanovil vydavateľ týchto DVD na ich vrátenie vznikali problémy. Tieto DVD boli zasielané pod inými názvami ako bol názov na DVD. Napr. išlo o DVD s filmom pyšná princezná, kde aj tento názov bol uvedený, ale vydavateľ tohto DVD evidoval toto DVD pod názvom napr. „Nová edícia 20“ a uviedol tam daný kód a tento názov spolu s kódom bol niekde v rohu písaný na DVD malým písmom. Pracovníčky to prehliadali a mysleli si, že budú vracat’ „Pyšnú princeznú“ ale oni mali vracat’ „Novú edíciu 20“ alebo „Novú edíciu 21“. Problém bol v tom, že jedna pracovníčka tieto DVD prijala a keď prišla remitenda t. j. výzva na vrátenie, tak iná pracovníčka to mala vrátiť a tá už nemusela vedieť pod akým názvom a kódom mala vrátiť DVD „Pyšná princezná“. taktiež pokiaľ im prišla remitenda, tak tam bolo len uvedené „vráťte Novú edíciu 20“ tak, ako to bolo na dodacom liste a je pravdou, že pracovníčky nevedeli, akú by mali mať tú remitendu, t. j. koľko tých DVD mali vrátiť, keďže nemali prehľad o tom, koľko tých DV predali. Bolo to preto, že žalobca nemal skladové hospodárstvo a neboli prepojení. Cena DVD, ktoré neboli vrátené v lehote, resp. už sa nedali vrátiť, potom pri inventúre započítala ako čisté manko. Podľa vykonanej inventúry podľa vyhotovenej písomnosti z 02.09.2009 o počiatočnom stave a konečnom stave inventúry sa nevrátená remitenda vo finančnom rozdieli zistená pri tejto inventúre nedá zistiť, pretože pod dodanými novinami bolo uvedené všetko, čo z tohto hľadiska žalobca predáva. Uviedla, že skutočne v tejto prevádzke bolo málo miesta a pokiaľ došli tituly a hlavne DVD, časopisy, katalógy, napr. Domov, tak mohlo prísť v jednom dodacom liste aj 15 druhov titulov a v tejto prevádzke to bolo na umiestnenie málo miesta. Problém v tejto predajni bol aj v tom, že tieto tituly hlavne katalógové veci, časopisy a mesačníky, boli prístupné kupujúcim a pokiaľ pracovníčky, hlavne v najsilnejšej prevádzke, mali desať - dvanásť zákazníkov stojacich v rade, tak sa nedalo vyhnúť tomu, aby nemohlo dôjsť ku krádeži týchto novín zo strany zákazníkov. Niekedy aj omylom pri takomto množstve tovaru mohli pracovníčky zle dohľadať tovar, pretože ten jeden titul mohol byť uložený na viacerých miestach. Chodili tzv. týždenné a mesačné tabuľky od žalobcu, kde však mali uvedenú len sumárnu sumu dodaných denníkov a časopisov aj DVD a tieto boli vedené pod kódom pod sumou za časopisy a mali tam len údaj hodnotu vrátených denníkov, a časopisov. To bol len sumár. K tomu bolo potrebné dopočítať počet kusov, ktoré boli predané, čo však nebolo v silách pracovníčok. Tento týždenný a mesačný sumár žalobcu im nepomohol v zistení, čo im chýba. Žalobca ale mohol pracovníčky motivovať k tomu, aby nejaký titul, ktorý už mal byť vrátený, mohli ešte večer v rámci remitendy vrátiť. Svedkyňa na túto prevádzku nemala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti na čas, keď zastupovala pracovníčky v tejto prevádzke. Dohodu o hmotnej zodpovednosti od nástupu do pracovného pomeru u žalobcu a mala uzavretú ako predavačka v inej prevádzke. Následne potom prešla do skladu žalobcu, kde som mala na starosti okrem novín a časopisov všetok ostatný tovar, a okrem toho vykonávala ešte funkciu inventúrníčky v jednotlivých prevádzkach žalobcu. Svedkyňa potvrdila že v období od 19.06.2009 do 02.09.2009 v tejto prevádzke zastupovala niektoré pracovníčky, ale presne si nepamätám kedy a koho. Boli to krátke zastupovačky na jeden, alebo na dva dni. V tom prípade riadne vykonávala to, čo mala vykonávať pracovníčka, t. j. predávala, účtovala tržbu, podpisovala hácky, podpisovala tržby. Nikdy nebola vedúcou tejto prevádzky a ani inej prevádzky žalobcu. Na prevádzku v Kauflande nemala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti na čas, kedy zastupovala pracovníčky v tejto prevádzke. Dohodu o hmotnej zodpovednosti mala uzavretú pri nástupe na predavačku v inej prevádzke. Následne potom prešla do skladu žalobcu, kde mala na starosti okrem novín a časopisov všetok ostatný tovar a okrem toho vykonávala ešte funkciu inventúrníčky v jednotlivých prevádzkach žalobcu. V prevádzke v Kaufklade zastupovali hlavne predavačky z Lidla, ktoré boli stiahnuté, keď zaučali nejakú pracovníčku, ale bola to aj pani V., predtým Q.. Keď svedkyňa zastupovala niektorú pracovníčku v prevádzke bola tam od rána po istú dobu sama, a potom prišla pracovníčka a pracovali spolu, odovzdali si smenu tým, že urobili tzv. priebežnú uzávierku a poobede odišla. Prípadne keď zastupovala na poobednej smene, prebrala smenu po pracovníčke, ktorá tam bola doobeda a v prevádzke už bola už do ukončenia pracovnej doby sama. Taktiež zaučala nové pracovníčky. Prvý deň len pozorovali čo sa robí s pokladňou a vysvetľovali sa jej základné pojmy ako dodací list, remitenda, názvy tovarov. Až potom ju učili, ako blokovať, robiť uzávierku a musela prejsť všetkými povinnosťami tejto prevádzky. Svedkyňa nevedela uviesť, či v čase zaučania mali alebo nemali nové pracovníčky podpísanú dohodu o pracovnej činnosti a pracovnú zmluvu. Keď nastupovala do pracovného pomeru u žalobcu, tak tiež nepodpisovala hneď v prvý deň nástupu na zaučanie pracovnú zmluvu a dohodu o hmotnej zodpovednosti a tieto podpisovala až na druhý alebo štvrtý deň. V tejto prevádzke zaučala Y., E. N. a Q.. W. zaučala pracovníčka z Lidla. Svedkyňa vykonávala aj priebežné kontroly tržieb a stavu pokladne na všetkých prevádzkach žalobcu. Pokiaľ zistila rozdiely napr. 5,- € alebo 10,- € medzi blokovaným stavom tovaru (tržba) a skutočným

stavom v pokladni tak, to pracovníčka, ktorá predávala doplatila do pokladne a nespisoval sa záznam. Stalo sa, že pracovníčka mala v pokladni plus, a preto potom doblokovali nejaký tovar v hodnote týchto peňazí naviac. Na otázku prečo bola prepustená pracovníčka F. Q. svedkyňa uviedla, že si pamätá, že táto pracovníčka mala problémy s nejakými žrebmi. V prevádzke robila kontrolu so žrebmi kvôli pani Q. a chýbali tam nejaké peniaze. Tikety od Tiposu nepodliehali inventúram a peniaze sa odovzdávali osobitne za predaj takýchto tiketov. Pani Hajachová sa priznala k tomu, že si stierala žreby a brala si ich a za ne neplatila.

27. V priebehu konania žalobca uzavrel dňa 15.06.2017 so žalovanou v 1. rade dohodu o urovaní, ktorú predložil súdu, podľa ktorej urovnali vzájomné nároky vedené v sporových konaniach na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/99/2012 a sp. zn. 4C/15/2012, s tým, že žalovaná sa zaviazala v konaní sp. zn. 6C/99/2010 zaplatiť žalobcovi sumu 609,18 €. Keďže žalovaná v 1. rade predmetnú sumu žalobcovi uhradila, zobral žalobca žalobu proti žalovanej v 1. rade späť a žiadal konanie voči žalovanej v 1. rade zastaviť. Proti žalovanej si náhradu trov konania neuplatnil.

28. Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci vzal žalobca žalobu voči žalovanej v 1. rade späť súd konanie proti žalovanej zastavil podľa ustanovení § 145 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil štyri samostatné nároky voči štyrom žalovaným. A keďže žalovaná v 1. rade netvorí so žalovanými v 2., 3. a 4. rade nerozlučné spoločenstvo, dospel súd k záveru, že zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby voči žalovanej v 1. v časti uplatnenom proti žalovanej v 1. rade boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie.

29. Na pojednávaní dňa 03.10.2019 súd uznesením pripustil zmenu žaloby v súlade s návrhom žalobcu tak, že žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 775,32 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z tejto sumy od 22.09.2009 do zaplatenia, žalovaná v 3. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 752,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z tejto sumy od 22.09.2009 do zaplatenia, žalovaná v 4. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 778,24 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z tejto sumy od 22.09.2009 do zaplatenia a žalované v 2. až 4. rade sú povinné zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

30. Právna zástupkyňa žalobcu založila do spisu doklad o krádeži v centrále žalobcu na Ceste mládeže v Malackách

31. Z predloženej fotodokumentácie súd zistil, že na prevádzke žalobcu v Kauflande v Malackách je maloobchodný predaj tovaru realizovaný formou kombinovaného samoobslužného predaja s predajom tovaru cez pult (č.l. 231 - 241 spisu). Z fotodokumentácie vyplýva, že zákazníci mali voľný prístup k tovaru, ktorý sa nachádzal voľne na pulte o po bočných stranách predajne hlavne vo vstupnej časti do predajne.

32. Podľa § 182 ods. 1 Zákonník práce, v znení účinnom ku dňu zistenia schodku, ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obchod alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

33. Podľa § 182 ods. 2 Zákonníka práce dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

34. Podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

35. Podľa § 182 ods. 4 Zákonníka práce ak nedostatky vzniknú v pracovných podmienkach zamestnancov so spoločnou hmotnou zodpovednosťou v súvislosti s tým, že bol na ich pracovisko zaradený iný zamestnanec alebo iný vedúci, prípadne zástupca vedúceho, alebo s tým, že niektorý zo zamestnancov od dohody o hmotnej zodpovednosti odstúpil, zamestnávateľ je povinný nedostatky odstrániť bez zbytočného odkladu.

36. Podľa § 184 ods. 4 Zákonník práce ak zamestnanec, ktorý sa zaraďuje na pracovisko, kde pracujú zamestnanci so spoločnou hmotnou zodpovednosťou, zároveň nepožiadá o vykonanie inventarizácie, zodpovedá, ak od dohody o hmotnej zodpovednosti neodstúpil, za prípadný schodok zistený najbližšou inventarizáciou.

37. Podľa § 189 ods. 2 Zákonníka práce pri spoločnej zodpovednosti za schodok sa jednotlivým zamestnancom určí podiel náhrady podľa pomeru ich priemerných zárobkov, pričom zárobok ich vedúceho a jeho zástupcu sa započítava v dvojnásobnej sume.

38. Podľa § 189 ods. 3 Zákonníka práce podiel náhrady určený podľa odseku 2 nesmie u jednotlivých zamestnancov s výnimkou vedúceho a jeho zástupcu presiahnuť sumu rovnajúcu sa ich priemernému mesačnému zárobku pred vznikom škody. Ak sa takto určenými podielmi neuhradí celá škoda, zvyšok je povinný uhradiť vedúci a jeho zástupca podľa pomeru svojich priemerných zárobkov.

39. Podľa § 189 ods. 4 Zákonníka práce ak sa zistí, že schodok alebo jeho časť zavinil niektorý zo spoločne zodpovedných zamestnancov, uhradí schodok tento zamestnanec podľa miery svojho zavinenia. Zvyšnú časť schodku uhradia všetci spoločne zodpovední zamestnanci podielmi určenými podľa odsekov 2 a 3.

40. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba voči žalovaným v 2., 3. a 4. rade nie je dôvodná. Žalobca uplatnil proti žalovaným nárok na náhradu škody na zverených hodnotách, ktoré boli ako zamestnanci povinné vyúčtovať, a to v podiele na škode žalovanej v 2. rade v podiele 26,60 % v sume 775,32 €, žalovanej v 3. rade v podiele 25,80 % v sume 752,- € a žalovanej v 4. rade v podiele 26,70 % v sume 778,24 €. Predpokladmi vzniku subjektívnej zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách je platné uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existencia schodku na zverených hodnotách, ktorá je zamestnanec povinný vyúčtovať, zavinenie zamestnanca, ktoré sa predpokladá, skutočnosť, že ku škode musí dôjsť pri plnení pracovných povinností alebo v priamej súvislosti s týmto plnením. Zavinenie zamestnávateľ nepreukazuje. Zamestnanec preukazuje vlastnú nevinu (exkulpácia). Zodpovednosť zamestnanca za schodok je subjektívnou zodpovednosťou, teda predpokladom jej vzniku je existencia zavinenia žalovaného. Na rozdiel od všeobecnej zodpovednosti zamestnanca ide o zodpovednosť s prezumpciou viny, to znamená, že zavinenie žalovaných sa zo zákona prezumuje, predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak. Dôkazné bremeno ohľadne neexistencie zavinenia znáša zamestnanec, ktorý sa v prípade unesenia bremena zbaví celkom alebo sčasti zodpovednosti za škodu.

41. Predpokladom zodpovednosti je, že došlo ku škode vo forme schodku, t. j. na hodnotách (veciach) určených na obeh alebo obrat, ktoré zamestnanec prevzal. Ak nebola dohodnutá spoločná hmotná zodpovednosť viacerých pracovníkov, nerobí to ich individuálne dohody o hmotnej zodpovednosti neplatnými; každý z pracovníkov zodpovedá za schodok na hodnotách, ktoré bol povinný vyúčtovať.

42. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými vznikol dňom ich nástupu do práce pracovný pomer, založený písomnou pracovnou zmluvou. Súčasne so vznikom pracovného pomeru účastníci uzavreli písomnú dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti, ktorou žalované prevzali hmotnú zodpovednosť za prevzaté hodnoty - ceniny, tovar a zásoby, ako aj za všetky iné hodnoty, ktoré jej v čase trvania pracovného pomeru budú zverené na vyúčtovanie. Inventarizáciou hodnôt zverených na vyúčtovanie za obdobie od 16.09.2009 do 02.09.2009 bol zistený schodok, ktorého hodnota bola vyčíslená v sume 2.914,74 €.

45. Podľa ustálenej súdnej judikatúry schodok, ako jeden z predpokladov zodpovednosti zamestnanca za schodok, vyjadruje skutočnosť, že hodnoty, ktoré sa spoločne hmotne zodpovední zamestnanci zaviazali vyúčtovať, chýbajú, a že nie je objektívne možné - ako napr. pri všeobecnej zodpovednosti za škodu zistiť, kedy, akým spôsobom, poprípade na akých hodnotách daný schodok vznikol (viď. rozsudok Najvyššieho súdu ČR č. 21Cdo 3263/2010 z 15.05.2012, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo 248/2009 z 31.08.2010).

46. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi vznikol pracovný pomer založený písomnou pracovnou zmluvou, a to dňa 20.06.2009 (dňom nástupu do práce) u žalovanej 1/, dňa 27.05.2009 žalovanej 2/ a dňa 11.05.2009 u žalovanej 3/. Súčasne so vznikom pracovného pomeru účastníci uzavreli písomnú dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti, ktorou žalovaná 1/, žalovaná 2/ aj žalovaná 3/ (a tiež pôvodne žalovaná 4/) prevzali hmotnú zodpovednosť za prevzaté hodnoty - ceniny, tovar a zásoby, ako aj za všetky iné hodnoty, ktoré im v čase trvania pracovného pomeru budú zverené na vyúčtovanie. Súd posúdil hmotnú zodpovednosť žalovaných ako spoločnú hmotnú zodpovednosť, v tomto prípade zodpovedajú zamestnanci za zistený schodok spoločne, ako to vyplýva j z bodu 1. Dohody o hmotnej zodpovednosti. Dohodu o hmotnej zodpovednosti treba uzavrieť so všetkými pracovníkmi, ktorí majú prístup k prevzatým hodnotám a majú možnosť nimi disponovať (stanovisko Najvyššieho súdu SSR zo 4. júna 1981, sp. zn. Cpj 13/81, R 55/1984). Pri stanovení okruhu hmotne zodpovedných zamestnancov na určenie podielu náhrady jednotlivých zamestnancov zodpovedajúcich za schodok v inventúrou zistenej výške 7.664,82 € súd vychádzal z pracovných zmlúv a dohôd o

hmotnej zodpovednosti, ako aj z výsluchov svedkov a výpočtu podielu na schodku, z ktorých ustálil záver, ktorý nebol právne relevantne spochybnený, že na pracovisku v rozhodnom období pracovali štyria hmotne zodpovední zamestnanci: žalovaná 1/, žalovaná 2/, žalovaná 3/ a pôvodne žalovaná 4/ ako predavačky. Procesná obrana žalovanej 2/, že na pracovisku pracovala v rozhodnom období pre vznik schodku aj Alena Hujsová, a to ako vedúca predajne v Kauflande v Malackách nebola v konaní ničím preukázaná, žalovaná 2/ o tomto skutkovom tvrdení nepredložila žiadny dôkaz. Z výsluchu svedkov (V., U.), výsluchu samotnej E. Q., ako aj konateľ'a žalobcu Y. Q. vyplynulo, že menovaná vykonávala pre žalobcu prácu inventúrníčky pre všetky prevádzky D.A. Press okrem veľkoskladu. Z výpovedí samotných žalovaných vyplynulo, že E. nevykonávala závislú prácu v mieste výkonu práce v predajni žalobcu v Kauflande v Malackách, do predajne len dochádzala na priebežné kontroly dodávok tovaru, ani samotné žalované netvrdili, že by im E. Q. pri výkone práce zadávala pokyny a pracovné úlohy. Rovnako súd nemal za preukázané, že by k zvereným hodnotám mali prístup v rozhodnom období pre vznik schodku brigádničky V. a N., ktoré nastúpili do práce 16.11.2009, sama skutočnosť, že sa zúčastnili inventúry (v rámci zaúčania) nespôsobuje zánik zodpovednosti žalovaných za vzniknutý schodok (i v prípade, že by z dokazovania nevyplývalo, že p. Kráľová a Landová mali prístup k zvereným hodnotám v rozhodnom období, takáto skutočnosť by mohla zakladať pre žalované dôvod pre odstúpenie od dohody o hmotnej zodpovednosti s poukazom na § 183 ods. 1 Zákonníka práce, nie zánik zodpovednosti za schodok v prípade, že od dohody neodstúpili). Rovnako tvrdenie žalovanej 2/, že v čase zastupovania zamestnankýň počas práceneschopnosti mala možnosť narábať s hotovosťou p. Q. ako inventúrníčka nebolo ničím preukázané, naopak z dokazovania vyplynulo, že zamestnankyne sa zastupovali sami navzájom. Súd sa tiež nestotožnil s obranou žalovanej 2/, že skutočnosť, že podpísala len poslednú prevodku z toho istého dňa znamená, že žalobca nevie preukázať dodanie tovaru. Pokiaľ prevodka pozostávala z viacerých strán, súd považuje za postačujúci dôkaz prevzatia tovaru podpis jej poslednej strany, napokon sama žalovaná 2/ mohla svojou šifrou opatriť každú stranu prevodky, ak to sama považovala za nedostačujúce potvrdenie o prevzatí tovaru na predajňu. Taktiež ako ničím nepreukázané súd posúdil tvrdenie žalovanej 2/, že na prevodkách zo dňa 05.11.2009, 21.10.2009, 16.09.2009, 07.10.2009, nie je preukázané, že tovar prevzala žalovaná 1/, na prevodkách nachádza podpis žalovanej 1/, opak nebol v spore preukázaný.

47. K námietke žalovanej 2. rade, že pri uzatvorení dohody o hmotnej zodpovednosti nebola vykonaná inventúra, súd uvádza, že zistil, že v dohode o hmotnej zodpovednosti uzatvorenej so žalovanou v 2. rade je síce rukopisom vpísaná poznámka, že pri nástupe do práce nebola vykonaná inventúra, avšak žiadna zo žalovaných nepreukázala, že o jej vykonanie zamestnávateľ'a žiadala. Sama žalovaná 2/ rozporne na pojednávaní uviedla, že pri nástupe do pracovného pomeru uzatvorila Dohodu o hmotnej zodpovednosti, nebola však vykonaná inventúra, čo aj uviedla v dohode a považovala to za žiadosť o vykonanie inventúry, a táto bola vykonaná až 19.06.2009, avšak na tom istom pojednávaní uviedla, že pri nástupe do prevádzky nežiadala vykonanie inventúry, nakoľko zamestnávateľ' má túto povinnosť, teda z dokazovania vyplynulo, že o vykonanie inventúry nežiadala. S poukazom na § 184 ods. 4 Zákonníka práce potom žalované nakoľko od dohody o hmotnej zodpovednosti neodstúpili, zodpovedajú za schodok zistený najbližšou inventarizáciou.

48. Ďalším predpokladom zodpovednosti je existencia schodku, ktorú preukazuje zamestnávateľ'. Inventarizáciou hodnôt zverených na vyúčtovanie za obdobie 02.09.2009 - 06.11.2009 bol zistený schodok, ktorého hodnota bola vyčíslená v sume 7.664,82 €. Inventúra bola vykonaná prepočítaním tovarových zásob a zistený schodok vyplýva z listinných dôkazov predložených žalobcom, a to záznamu z vykonanej inventúry za obdobie 02.09.2009 - 06.11.2009. Žalovaná 2/ namietala, že žalobca nepreukázal, čo konkrétne na prevádzke chýbalo, konkrétny zoznam, ktorý mal byť výstupom k vykonanej inventúre, uvedené je však v rozpore s vykonaným dokazovaním, žalobca predložil nielen zápis z vykonanej inventúry, navyiac z výsluchu žalovaných, svedkyne Hujsovej ale aj samotnej žalovanej 2/ vyplynul priebeh inventúry, ktorý súd hodnotí ako korektný, sama žalovaná 2/ sa na inventúre zúčastnila, prepočítavala tovar na prevádzke, nepredložila súdu žiaden konkrétny dôkaz, z ktorého by vyplývalo pochybenie zamestnávateľ'a pri vykonávaní inventúry. Sama skutočnosť, že v rozhodnom období bola inventúra vykonávaná ako finančná inventúra nepreukazuje nesprávnosť záverov schodku ani jeho výške. Správnosť numerických výpočtov súd ustálil vlastnou matematickou kontrolou (vid'. bod 20, 21 odôvodnenia).

49. Z výsluchu samotnej žalovanej v 2. rade, ako aj svedkyne Hujsovej vyplynul prakticky zhodne priebeh inventúry, ako aj spôsob zisťovania inventúrneho rozdielu (je potrebné rozlišovať medzi inventarizáciou, ktorou sa overuje či stav majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov zodpovedá skutočnosti. Účtovná jednotka vykonáva inventarizáciu ku dňu, ku ktorému zostavuje riadnu alebo mimoriadnu

účtovnú závierku. Zistenie skutočných stavov majetku a záväzkov sa nazýva inventúrou. Inventúra môže byť fyzická alebo dokladová, prípadne kombinácia oboch). Rovnako súd mal za nepreukázanú obranu žalovanej 2/ o nesprávnej evidencii dodaného tovaru na predajňu. Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva nesúlad evidencie tovaru dodaného na prevádzku so skutočným stavom, naopak z výsluchu samotnej žalovanej 2/ aj žalovanej 3/ ako aj svedkýň Hujsovej a Kujanovej vyplynulo, že predavačky kontrolovali tovar dodávaný skutočne, a to príjemkami tovaru, ktoré podpisovali, tieto žalobca súdu predložil, zároveň z dokazovania vyplynulo, že v prípade dodania tovaru navyše, alebo chýbajúceho tovaru sa stav obratom riešil, čo sa vyznačilo na príjemkách a chýbajúci tovar sa na druhý deň dodal alebo sa na príjemke upravilo množstvo. Zo žiadneho žalovanými označeného listinného dôkazu, ani z výsluchu svedkov, a ani z výpovedí samotnej žalovanej 2/ a žalovanej 3/ a tiež žalovanej 4/ nevyplýva, že by stav dodaného tovaru na príjemkách (vrátane úprav) v konkrétnom prípade nezodpovedal skutočnosti, samotné žalované potvrdili, že žalobca ako zamestnávateľ v prípade nezrovnalostí vykonal obratom nápravu. Súd má za to, že skutkové tvrdenie žalovanej 2/, týkajúce sa ďalšieho tovaru a to cigariet, tabaku, tabakových výrobkov, kde pri každej inventúre údajne vedeli zamestnankyne len spočítať fyzicky stav, ktorý je na predajni, ale nevedeli s čím ho majú porovnať, tiež nebolo ničím preukázané - zo žalobcom dodaných prevodiék jednoznačne vyplýva, že i tento tovar bol na predajňu dodávaný a jeho prevzatie zamestnankyne potvrdzovali podpisom na prevodkách.

50. Čo sa týka námietky žalovanej 2/ a žalovanej 3/, že výsledok inventúry s nimi nebol prerokovaný, toto tvrdenie nebolo v konaní taktiež preukázané. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalované boli prizvané na prerokovanie inventúry na deň 10.12.20109 a tiež pre prípad, že by sa nemohli zúčastniť, mali možnosť si dojednať náhradný termín. Skutočnosť, že žalovaná 2/ „nič nepodpísala“ neznamená, že preukázala, že žalobca s ňou výsledok inventúry neprejednal, z výsluchov svedkov vyplynulo, že sa prerokovania zúčastnila, avšak odmietla podpísať akýchkoľvek zápis z prerokovania. Žalovaná 3/ s prerokovania inventúry nezúčastnila, ale nepreukázala, že by si dojednala so žalobcom iný konkrétny jej vyhovujúci termín. Sama okolnosť namietaná žalovanou 2/, že zamestnávateľ neprejednal náhradu škody v lehote 1 mesiac od kedy ju zistil, ale 4 dni neskôr (§ 191 Zákonníka práce, inventúra bola vykonaná 06.11.2009 a k prerokovanie sa konalo 10.12.2009) nie je pre opodstatnenosť nároku právne významná, má len poriadkový charakter a jej nedodržanie nie je sankcionované.

51. Súd preto dospel k záveru, že žalobca v tomto prípade uniesol dôkazné bremeno ohľadne predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaných za vzniknutý schodok. Preukázal, že bola platne uzatvorená dohoda o hmotnej zodpovednosti s každou so žalovaných, že porušili právnu povinnosť tým, že nespĺnili vyúčtovaciu povinnosť a že mu ich protiprávnym konaním vznikla škoda v podobe nevyúčtovaného schodku na zverených hodnotách. V priebehu konania žalované ničím nepreukázali, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez ich zavinenia. Procesná obrana žalovaných, že k tovaru mali prístup aj zákazníci žalobcu, nezbavuje hmotne zodpovedných zamestnancov bez ďalšieho zodpovednosti za vzniknutý schodok. Z predloženej fotodokumentácie vyplýva, že predaj tovaru v predajni žalobcu v Kaufland Malacky je maloobchodný predaj formou kombinovaného samoobslužného predaja s predajom tovaru cez pult. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že v prípade samoobslužného predaja tovaru nie je možné uplatniť hmotnú zodpovednosť voči zamestnancom. Žalované v konaní ničím nepreukázali, že by dôvodom vzniku schodku boli krádeže tovaru na predajni zákazníkmi žalobcu, nepreukázali, že písomne upozornili zamestnávateľa na tvrdené nedostatky v pracovných podmienkach, ktoré by im bránili riadnemu hospodáreniu so zverenými hodnotami (§ 183 ods. 1 Zákonníka práce).

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k žalovanej v 1. rade žalobca zbral žalobu späť z dôvodu, že žalovaná žalovaný nárok žalobcovi uhradila. Z procesného hľadiska potom zavinila zastavenie konania, preto je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania. Keďže žalobca si proti žalovanej žiadne trov neuplatnil, súd v zastavenej časti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Čo do merita veci boli žalované v 2., 3. a 4. rade v konaní plne úspešné,

preto im vzniklo právo na náhradu ich účelne vynaložených trov proti žalobcovi. Žalované v 3. rade a v 4. rade si v konaní trovy konania neuplatnili, preto im súd náhradu trov konania nepriznal. Žalovanej v 2. rade si náhradu trov konania uplatnila, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.